

'A TIA PUETA

Iu,
a tia,
ti viru
ca 'a terra 'bbinirici
unni cari 'u furmientu ca simini
ccâ to manu,
e sientu
'u ciciuliu ca scurri
e amara
ê taffuna
'a litania ca cunti
râ to malincunia,
mentri ,abbuccatu,
'i cuccidda spiersi
nê surca vuorrichi cchê ita,
e ti firi e spieri ca 'a morti
macari sta vôta
'i risuscita nâ vita ;
e apprièssu,
vutanniti â Luci
aspietti
ca 'u cielu cianci l'accua ca ciovi
e 'u sulì ci arriri
e 'i spichi ca fila
â màju li inci ri tènneru aruci ;
e 'u vientu
ca sciuscia 'i luntanu
'i 'lliscia
e nâ gghiugnu li meti
e 'u punenti ca mina 'ntall'aria
'a pagghia ci spàrti rô ranu ;
e, appuoi, cuannu cierni,
iu
mi n'addugnu
ca tu, siminaturi,
'i cuccidda cciù miègghiu
scuògghi nô crivu
ppâ simenza
e ppî l'ostia cunsacrata
'n ca 'a vita s'atèrna,
cumu è scrittu.

E iu liègghiu.
Liègghiu nê surca
'u ministèru rô viagghiu
ca tuorni ccâ- aratu
e rituorni,
ca tu,
mannatu,
cô travagghiu
ntâ ciusa rinnuovi comu nâ-artaru ;
e ti liegghiu ntall'uocci
'a luci ca addumi nô cori ;
e accurata, prijannu , 'a parola
rô labbru ca penni
ti liegghiu,
ca ammustra 'u pinzieri
ca tu,
ciamatu,
rapiennu la manu,
jàutu,
ammutti ca-'bbola.

E ora è l'ura.
Iu ora
mi susu
e a tia, siminaturi,
anticu saciàrdoti primalettu,
puèta t'accramu
e ti ricu : -esurta !
e canta e sona
'ntra 'i surca
l'assulu râ to vita
e cianci e arriri
ca 'i cordi ri l'arpa divina
ora
tu sulu
tuocchi
cchê to ita - .